

$$\frac{v^{x-p+1}}{x-p+1} \epsilon^{O \cdot (x-p+1)} + O \cdot Z \delta x \epsilon^{O(x-p+1)Z \delta x} + \Gamma = 0.$$

Οὐδὲν δὲ προσίθεται ὑπὲρ τῆς ἀμεταβλήτου ποσότητος ἐν τῇ ὀλοκληρώσει τῆς τὸ Π προβλήσεως ἐξίσωσης· μὴ ἔχουσι γὰρ ἑδμελίαν θέσιν εἰς διορισμὸν αὐτῆς, ἐφ' ἧμιν κείται ὑποθεῖναι αὐτὴν ἴσην τῷ μηδενί.

ΠΡΟΔΕΙΓΜΑ. Κείθω εἰς ὀλοκληρώσιν ἢ ἐξίσω-

$$\text{σις } \delta u + \frac{a u \delta x}{x} + (\beta x^2 + \gamma x + \zeta) \delta x = 0 \cdot \text{πολλα-}$$

$$\text{πλασιασθεῖσα τοίνυν ἐπὶ τὸν ποιητὴν Π γενήσεται } \Pi \delta u + \frac{a \Pi \delta x}{x} + \Pi (\beta x^2 + \gamma x + \zeta) \delta x = 0 \cdot \text{δει δὲ ὑπάρ-}$$

$$\text{χειν } \frac{\delta \Pi}{\delta x} = \delta \left(\frac{a \Pi}{x} \right) = \frac{a \Pi}{x} \cdot \text{ἄρα } \frac{\delta \Pi}{\Pi} = \frac{a \delta x}{x} \cdot \text{ἄρα } \lambda \Pi$$

$$= a \lambda x, \text{ ἢ } \Pi = x^a \cdot \text{ἐκέν ἡ ἐξίσωσις ἀποτελεῖται } x^a \delta u + a x^{a-1} u \delta x + \beta x^{a+2} \delta x + \gamma x^{a+1} \delta x + \zeta x^a \delta x,$$

$$\text{ἢ ὀλοκληρὸν ἐστὶ τὸ } x^a u + \frac{\beta x^{a+3}}{a+3} + \frac{\gamma x^{a+2}}{a+2} +$$

$$\frac{\zeta x^{a+1}}{a+1} + \Gamma = 0.$$

313. Τῇ ἤδη ὀλοκληρωθείσῃ γενικῇ ἐξίσώσει ἐν-τυγχάνομεν συχνότερον, ἢ δὲ μέθοδος, ἢ ἐχρησάμεθα, πολλαῖς ἢ ἄλλαις περιπτώσεσιν ἐφαρμοσθῆναι δύναται.

ΠΡΟΔΕΙΓΜΑ. Κείθων δύο ἐξισώσεις $\delta x + a \delta u + (\beta x + \gamma u) \tau \delta t = 0$, $k \delta x + a' \delta u + (\beta' x + \gamma' u) \tau \delta t = 0$ τῶν μὲν x, u, τ τριῶν ὄντων ἀεὶ τῶν πρώτων,

μονίμων δὲ τῶν $\alpha, \beta, \gamma, \acute{\alpha}$ κτ., ἔ τῆ Γ συνέκθεσιν ἠγτιναῖν ἐμφαίνοντος τῆς τ ποσότητος· ἀναχθήσεται ἔν τὸ τέτων τῶν δυεῖν ἐξισώσεων ὀλόκληρον εἰς τὴν προσκετεθείσαν μέθοδον ἕτω· πεπολλαπλασιάσω ἢ ἑτέρα τῶν δυεῖν, ἢ πρώτη φέρῃ εἶπειν, ἐπὶ συνεργὸν ἀδιόριστον ἔ ἀμετάτρεπτον τὸν ϑ , ἔ προσθεῖσθαι τῇ δευτέρᾳ, πολ- λαπλασιασθήτω τὸ ὅλον ἐπὶ ποιητὴν τὸν Π , ὃς ὑποτί- θεται ὡς συνέκθεσις τῆ τ · ἔκῃν ἔσαι $(\vartheta\Pi + \kappa\Pi) \delta\chi + (\vartheta\alpha\Pi + \acute{\alpha}\cdot\Pi) \delta\upsilon + [(\vartheta\beta\Pi + \beta'\cdot\Pi)\chi + (\vartheta\gamma\Pi + \gamma'\cdot\Pi) \upsilon] \Gamma\delta\tau = 0$ · ἔσω ἔν καθ' ὑπόθεσιν ἢ ἐξίσωσις αὕτη ἄ-

πειροσὸν ἀκριβές· ἔσαι ἄρα (304) ἄ. $\frac{\delta(\vartheta\Pi + \kappa\Pi)}{\delta\tau} =$

$$\frac{\delta[(\vartheta\beta\Pi + \beta'\cdot\Pi)\chi + (\vartheta\gamma\Pi + \gamma'\cdot\Pi)\upsilon]}{\delta\tau} \Gamma\cdot\beta'$$

$$\frac{\delta(\vartheta\alpha\Pi + \acute{\alpha}\cdot\Pi)}{\delta\chi} =$$

$$\frac{\delta[(\vartheta\beta\Pi + \beta'\cdot\Pi)\chi + (\vartheta\gamma\Pi + \gamma'\cdot\Pi)\upsilon]}{\delta\upsilon} \Gamma\cdot\gamma'$$

$$\frac{\delta(\vartheta\Pi + \kappa\Pi)}{\delta\upsilon} = \frac{\delta(\vartheta\alpha\Pi + \acute{\alpha}\cdot\Pi)}{\delta\chi} \cdot \text{ἀλλ' ἐὰν } \Pi \text{ ὑποτε-}$$

θῇ συνέκθεσις τῆ τ , ἐπικρατεῖ ἢ τελευταία ἐξίσωσις, ἐπεὶ περ ἀνάγεται εἰς $0 = 0$ · αἱ δὲ λοιπαὶ δύο διδόασιν

$$(\vartheta\gamma + \kappa) \frac{\delta\Pi}{\delta\tau} = (\vartheta\beta + \beta') \Pi\Gamma, \text{ ἔ } (\vartheta\alpha + \acute{\alpha}\cdot) \frac{\delta\Pi}{\delta\tau} =$$

$$(\vartheta\gamma + \gamma'\cdot) \Pi\Gamma \cdot \text{ὅθεν ἀποφέρεται } \frac{\delta\Pi}{\Pi} = \frac{\vartheta\beta + \beta'}{\vartheta + \kappa} \Gamma\delta\tau,$$

$$\text{ἔ } \frac{\delta\Pi}{\Pi} = \frac{\vartheta\gamma + \gamma'\cdot}{\vartheta\alpha + \acute{\alpha}\cdot} \Gamma\delta\tau \cdot \text{ἐκατέρας ἄρα τῶν δυεῖν τέτων}$$

δυνάμεων ἐξισωμένης τῷ $\frac{\delta\Pi}{\Pi}$, ἔσται $\frac{\delta\beta + \beta'}{\delta + \kappa} = \frac{\delta\gamma + \gamma'}{\delta\alpha + \alpha'}$,

ἐν ἣ ἀνείσιν εἰς δεύτερον βαθμὸν τὸ δ . ταύτης ἔν τῆς ἐξισώσεως ἐπιλυθείσης, προκύψουσι δυνάμεις δύο τῆ δ .

Τ' ποτεθέντος ἔν γνωσῆ τῆ δ , εὐχερῶς ποριζήσεται

τὸ Π . εἴγε ἡ ἐξίσωσις $\frac{\delta\Pi}{\Pi} = \frac{\delta\beta + \beta'}{\delta + \kappa}$ τὸτ δίδωσι Π

$= \frac{\delta\beta + \beta'}{\delta + \kappa}$ τὸτ. Ἀλλὰ τῆς ἐξισώσεως $(\delta\Pi + \kappa\Pi)$

$\delta\chi + \kappa\lambda$. ἀπειροσῆ ἀκριβῆς πράγματι ἔσης, εἰάν ταύτην ὀλοκληρώσωμεν, ἔξομεν $(\delta\Pi + \kappa\Pi)\chi + (\delta\alpha\Pi + \alpha'\Pi)\nu + \Gamma = 0$. εἰάν ἄρα, τῆ δ ἐμφαίνοντος τὴν πρώτην τῆ δ δύναμιν, δεδομένην ὑπὸ τῆς δευτεροβάθμιας ἐξισώσεως, τὸ δ' ἐμφαίνῃ τὴν δευτέραν τῆ δ δύναμιν, ἢ διὰ τῆ Π' , ὅπερ γίνεται Π , τεθέντος τῆ δ' ὑπὲρ τῆ δ' , ποριζήσεται $(\delta'\Pi' + \kappa\Pi')\chi + (\delta'\alpha\Pi' + \alpha'\Pi')\nu + \Gamma' = 0$, τῆ Γ' ποσότητα καινὴν ἀμετάτρεπτον ἐμφαίνοντος· ἐδεῖς γὰρ ἐσι λόγος, δι' ὃν ἄντις δ ατέρα μᾶλλον, ἢ δ ατέρα χρήσαιτο τῶν τῆ δ δυνάμεων· ἐκ τούτων δὲ τῶν δισσων ἐξισώσεων πορίζονται εὐμαρῶς αἱ τῆ χ , ἢ ν δυνάμεις, παριστάμεναι διὰ τ' ἢ ἀμετατρέπτων ποσοτήτων.

§14. Ὅταν ἡ προκειμένη ἀπειροσῆ ἐξίσωσις μὴ ἐμπεριέχεται ταῖς εἰς δεῦρο ἐκτεθείσαις περιπτώσεσι, σκεπτέον εἰ δυνατόν διακρίναι τὰς ἀδιορίστους· ἐνίοτε τοίνυν μόνων τῶν κοινῶν κανόνων τῆ συμβολικῆ λογισμῆ τέτω δεῖ· ἐνίοτε δὲ, μεταμορφώσεων· εἰσὶ μέντοι ἐξισώσεις, ἐφ' αἷς ἄγνωσον, ἣτις ἂν εἴη ἡ κατάλληλος μεταμόρφωσις· ἡ μὲν γὰρ ἐξίσωσις $\alpha\chi^{\delta}\delta\chi + \beta\nu^{\delta}\delta\chi =$

$υ^δυ (ε + ζχ^η)^ρ$ ἀμέσως διακρίνεται διὰ διαιρέσεως, εἴ-
γε ταυτίζεται τῇ $(α + βυ^2) χ^δχ = υ^δυ (ε + ζχ^η)^ρ$,

ἣτις γίνεται $\frac{χ^δχ}{(ε + ζχ^η)^ρ} = \frac{υ^δυ}{α + βυ^2}$, ἣς τὸ ὅλοκληρον

ἔξέχεται τῷ τῶν δυωνύμων ποσῶν τῶν μιᾶς μόνης τρε-

πτῆς περιεκτικῶν· ἢ δέ γε $ϑχδχ = αχ^δυδυ + 2αβχ^2$

$υ^δυ + αββυ^δυ$ πρῶτον μὲν, ἢ παντὶ δῆλον εὐθέως καθ-

ίσαται, γραφίσεται $ϑχδχ = (χ^δ + 2βχ^2υ^2 + ββυ^δ)$

αυδύ· ἐξῆς δὲ μεταμορφωθήσεται εἰς $ϑχδχ = (χ^2 +$

$βυ^2)^2 χ$ αυδύ· βραχὺ ἔν ἐπισησαμένοις δῆλον εὐθύς,

ὅτι εὐτυχῶς πραχθήσεται ἡ διάκρισις, εἰ γένοιτο $χ^2 +$

$βυ^2 = ψ$ · εἰ γὰρ ἔσαι $χ^2 = ψ - βυ^2$, εἰ $χδχ = \frac{1}{2}δψ$

$- βυδύ$ · ἀντικαταστάσει ἄρα προσηθήσεται $\frac{1}{2}ϑδψ -$

$βϑυδύ = αψψυδύ$, ὅθεν ἀποφέρεται $\frac{\frac{1}{2}ϑδψ}{βϑ + αψψ} = υδύ$,

ἣτις ἐστὶ ῥάση πρὸς ὀλοκλήρωσιν.

315. Ἐπιπέτερ ἀμήχανόν ἐστὶν ἀποδεῖναι κανόνας γε-
νικῆς τῶν μεταμορφώσεων, ἐκθησόμεθα ἐν γένει, ὅτε
γνωσὸν καθίσταται εὐτυχῶς ἐκτελεῖσθαι τὰ τῆς διακρίσεως.

Δυνατὸν ἔν ἐν γένει τὰ τῆς διακρίσεως ἐκτελεῖσθαι
ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐξισώσεσι ταῖς δυεῖν τρεπτῶν περιεκτι-
καῖς· ἔσω γὰρ ἢ $Aδχ + Bδυ = 0$ ἐξίσωσις ὁμογενῆς, εἰ
διηρήθω ὅλη διὰ βαθμῆ τῆς $χ$, ἢ ὁ δείκτης ἐμφαίνει
τὸν βαθμὸν τῆς ἐξισώσεως· τοῖς ἔν A, B μόνοι οἱ βαθ-

μοὶ τῷ $\frac{υ}{χ}$ ἐνέσονται εἰ ποσότητες ἀμετάτρεπτοι· ὡσεὶ ἢ

ἐξίσωσις γενήσεται $Zδχ + Z'δυ = 0$, τῶν Z, Z' συν-

εκθέσεις ἐμφαινόντων τῷ $\frac{υ}{χ}$, εἰ τῶν ἀμετατρέπτων· τῆ-

τα τεθέντος, ἐπει $\delta\left(\frac{u}{x}\right) = \frac{x\delta u - u\delta x}{x^2}$, ἔσαι $\delta x =$

$-\frac{x\delta u}{u} + \frac{\delta u}{u} \cdot x$ εἰν ἄρα γένηται $\frac{u}{x} = \psi$,

ποριθήσεται $\delta x = -\frac{u\delta\psi}{\psi^2} + \frac{\delta u}{\psi}$. ἀντι ἄρα $\frac{u}{x}$, ἔ δx

ἀντικατασταθῶν τῶν κατ' αὐτὰς δυνάμειν, ποριθήσε-

ται $-\frac{Zu\delta\psi}{\psi^2} + \frac{Z\delta\psi}{\psi} + Z'\delta u = 0$, τῶν Z, Z' ἐμφαι-

νόντων ἀληθῶς τὰς συνεκθέσεις τῆ ψ ἔ τῶν ἀμετατρέ-

πτῶν, αὐτὴ τοίνυν ἡ ἐξίσωσις δίδωσι $\frac{\delta u}{u} = \frac{Z\delta\psi}{Z' + Z'\psi^2}$

ἐξίσωσιν ὄλην διακεκριμένην, ἐπει Z ἔ Z' μόνην τὴν ψ τρεπτὴν περιέχουσιν· εἰν, φέρ' εἰπεῖν, ἡ $u^3\delta x + u^2x\delta u + \beta x^3\delta u = 0$. ἡτις ἐξίσωσις ἐσιν ὁμογενὴς, ἔς τὸν βαθμὸν ἐμφαίνει ὁ ἀριθμὸς 3, διηρήσθω διὰ x^3 . ἔκέν ἔ-

σαι $\frac{u^3}{x^3}\delta x + \frac{u^2}{x^2}\delta u + \beta\delta u = 0$. γενέσθω ἔν $\frac{u}{x} = \psi$,

ἡ $x = \frac{u}{\psi}$. ἔσαι τοίνυν $\delta x = \frac{\psi\delta u - u\delta\psi}{\psi^2}$. ἀντικατα-

στάσει ἄρα ἐν τῇ προτεθείσει ἐξίσώσει, πρόεισι $\psi^2\delta u -$

$u\psi\delta\psi + \psi^3\delta u + \beta\delta u = 0$, ὅθεν $\frac{\delta u}{u} = \frac{\psi\delta\psi}{2\psi^2 + \beta}$, ἡς

τὸ ὁλόκληρον ἐσι $\lambda u = \frac{1}{2}\lambda(2\psi^2 + \beta) + \lambda\Gamma$, ἡτις

δίδωσιν $u = \Gamma(2\psi^2 + \beta)^{\frac{1}{2}}$, εἰτ' ἔν $u^4 = \Gamma^4(2\psi^2 +$

$\beta)$, εἰτ' ἔν τελευταίον $u^4 = \Gamma^4\left(\frac{2u^2}{a^2} + \beta\right)$, ἀντικαθι-

σαμένης ἀντὶ ψ τῆς αὐτῆ δυνάμεως.

316. Συμφωτάτα ἄρα ὑπάρχει ὁμογενεῖς, εἰ ἐξείη, ἀπεργάζεσθαι τὰς ἐξισώσεις· ἀλλὰ μέθοδος γενική ὑπὲρ τούτου ὑπάρχει ἐδεμία· προσφευκτέον ἔν ἐσι ταῖς μεταμορφώσεσιν· αἱ δὲ τι εἰς ἀποτελεῖν ἔχουσιν ἐν τούτῳ κείνται, ἐξισῶσαι ἀμέλει μίαν τῶν τρεπτῶν, ἢ συνέκθεσιν αὐτῆς, ἢ γὰρ συνέκθεσιν ἑκατέρας, συνεκθέσει καινῆς τρεπτῆς μετὰ δεικτῶν ἀδιορίστων, οἱ διορίζονται διὰ τῆς θέσεως, ὅτι ἔσιν ὁμογενῆς ἢ μεταμορφωθείσα ἐξισώσεις.

ΠΡΟΔΕΙΓΜΑ. Ἐάν, φέρε, ἐξισώσεως προτεθείσης τῆς $ax^m dx + by^k dy = 0$, εἰς ἣν ἀναχθῆναι ἔχει πᾶσα ἐξίσωσις τριῶν ὄρων περιεκτικῆς, ζητηθῶσιν αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς αὕτη γίνεται ὁμογενῆς, γενέσθω $x = \psi^n$. εἰ δὴ ἔσαι $a\eta^{\mu\eta + \eta - 1} d\psi + b\eta^{\nu\eta} d\eta + \gamma\eta^{\nu} d\eta = 0$. ἴν' ἄρα γένηται αὕτη ὁμογενῆς, δεῖ εἶναι $\mu = \kappa\eta + \nu$, εἰ $\mu = \mu\eta + \eta - 1$, ὅθεν ἀποφέρεται $\eta = \frac{\nu + 1}{\mu - \kappa + 1}$, εἰ $\mu = \frac{\mu\nu + \kappa + \nu}{\mu - \kappa + 1}$. ἔκυν, εἰάν οἱ δείκται μ, κ, ν , τριοῖδε ὡσιν, ὡς ἐπικρατεῖν ταύτην τὴν ἐξίσωσιν, δυνατόν ἀποτελέσαι ὁμογενῆ, εἰ ἐπομένως διακρίναι τὴν προτεθείσαν ἐξίσωσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ ἐξισώσεων καὶ ποσοτήτων ἀπειροσῶν δευτέρας, τρίτης κτλ. τάξεως.

317. Ἡ ἄδεια τῆ ἐν τῇ λήψει τῶν ἀπειροσῶν (32, 33) ὑποτιθέσθαι ὡς ἀμετάτρεπτον μίαν τινὰ ποσότητα ἐν πολ.

λοῖς τὴν ὀλοκλήρωσιν ῥαδιουργεῖ· ἐπεὶ μέγτοι συμβαίνει ἐν τῇ λήψει τῶν ἀπειροσῶν ἀμετάτρεπτον γίνεσθαι ἀπειροσὸν, μὴ ῥαδιουργεῖν τὴν ὀλοκλήρωσιν· ῥητέον πρῶτον ὅπως ἐξίσωσις ἀπειροσῆ, ἐν ἣ ὑποτίθεται μία τις ἀπειροσὴ ποσότης ἀμετάτρεπτος, τραπεῖη εἰς ἑτέραν, μηδὲν ἔχουσαν ποσὸν ἀμετάτρεπτον· ἐφ' ἡμῖν δὲ ἔσαι τῷ λοιπῷ ὑποθεῖναι, ἢ ἂν βεβλώμεθα, ἀμετάτρεπτον· ἔσω ἔν $A\delta\chi^2 + B\delta\chi\delta\upsilon + \Gamma\delta\upsilon^2 + \Delta\delta\delta\upsilon = 0$, ἐξίσωσις δευτέρω τρεπτῶν, ἢ ἀπειροσῶν δευτέρων, περιεκτικῆ, ἐν ἣ τὸ πρῶτον ἀπειροσὸν $\delta\chi$ τῆς ἑτέρας τῶν τρεπτῶν ὑποτίθεται ἀμετάτρεπτον· διαιρεθεῖσα τοίνυν αὕτη ἡ ἐξίσωσις διὰ

$$\delta\chi, \text{ γεγράφθω ἕτως, } A\delta\chi + B\delta\upsilon + \frac{\Gamma\delta\upsilon^2}{\delta\chi} + \Delta\delta\left(\frac{\delta\upsilon}{\delta\chi}\right)$$

$= 0$, ἣτις ἐπιεικῶς ἐσιν ἡ αὐτῆ, εἴγε, καὶ ὑποθεθεῖη

μόνιμον τὸ $\delta\chi$, $\delta\left(\frac{\delta\upsilon}{\delta\chi}\right)$ ἐσιν ἴσον τῷ $\frac{\delta\delta\upsilon}{\delta\chi}$ · μὴ βεβλωμέ-

νοῖς δὲ εἶναι ἀμετάτρεπτον τὸ $\delta\chi$, ἔσαι $\delta\left(\frac{\delta\upsilon}{\delta\chi}\right) =$

$\frac{\delta\chi\delta\delta\upsilon - \delta\upsilon\delta\delta\chi}{\delta\chi^2}$. ἢ ἄρα ἐξίσωσις μεταβαλεῖ εἰς $A\delta\chi$

$$+ B\delta\upsilon + \frac{\Gamma\delta\upsilon^2}{\delta\chi} + \Delta\left(\frac{\delta\chi\delta\delta\upsilon - \delta\upsilon\delta\delta\chi}{\delta\chi^2}\right) = 0, \text{ ἐν ἣ ἔ-}$$

δέν ἐσιν ἀπειροσὸν ἀμετάτρεπτον.

Ἐσω $A\delta\chi^3 + B\delta\chi^2\delta\upsilon + \Gamma\delta\upsilon^2\delta\chi + \Delta\delta\upsilon^3 + E\delta\chi\delta\delta\upsilon + Z\delta\upsilon\delta\delta\upsilon + H\delta^3\upsilon = 0$, ἐξίσωσις ἐξ ἀπειροσῶν τριτοταγῶν, τῷ $\delta\chi$ αἰεὶ ἀμετατρέπτῳ ὄντος· διαιρεθεῖσα ἔν αὕτῃ ἡ ἐξίσωσις διὰ $\delta\chi^2$ γενήσεται $A\delta\chi + B\delta\upsilon +$

$$\frac{\Gamma\delta\upsilon^2}{\delta\chi} + \Delta\frac{\delta\upsilon^3}{\delta\chi^2} + E\frac{\delta\delta\upsilon}{\delta\chi} + Z\frac{\delta\upsilon}{\delta\chi}\frac{\delta\delta\upsilon}{\delta\chi} + H\frac{\delta^3\upsilon}{\delta\chi^2} =$$

ο, ἥτις ἔχει γραφῆναι ἔτως, $A\delta\chi + B\delta u + \frac{\Gamma\delta u^2}{\delta\chi} +$

$$\frac{\Delta\delta u^3}{\delta\chi^2} + E\delta\left(\frac{\delta u}{\delta\chi}\right) + Z\frac{\delta u}{\delta\chi}\delta\left(\frac{\delta u}{\delta\chi}\right) + H\delta\left[\left(\frac{1}{\delta\chi}\right)\right]$$

$\delta\left(\frac{\delta u}{\delta\chi}\right)] = 0$. πάντων δὲ τρεπτῶν γενομένων ἐν ταῖς

σεσημειωμέναις ταῖς δὲ τῶν ἀπειροσῶν λήψεσι, ποριωθή-
σεται ἐξίσωσις μηδὲν ἔχουσα ἀπειροσὸν ἀμετάτρεπτον,

ΠΡΟΔΕΙΓΜΑ. Ἐστω $\delta\chi^2\delta u - \delta u^3 = \alpha\delta\chi\delta\delta u +$
 $\chi\delta\chi\delta\delta u$, ἐνθα τὸ $\delta\chi$ ἀμετάτρεπτον ὑποτίθεται· τὴν ἀρ-
χήν ἔν ἐδόλως καταφαίνεται, ὅπως ἂν εἴη αὕτη ἡ ἐξίσω-
σις ὀλοκληρώσιμος· ἀλλ' εἰάν γένηται τρεπτόν τὸ $\delta\chi$,

γραφομένης τῆς ἐξίσωσεως ἔτω, $\delta\chi\delta u - \frac{\delta u^3}{\delta\chi} = (\alpha\delta\chi$

$+ \chi\delta\chi)\delta\left(\frac{\delta u}{\delta\chi}\right)$, ἐξέσαι ἐν ταύτῃ τῇ σεσημειωμένῃ λή-
ψει τῶν ἀπειροσῶν λαβεῖν ὡς ἀμετάτρεπτον τὸ δu · ἐκῆν

ἔσαι $\delta\chi\delta u - \frac{\delta u^3}{\delta\chi} = -(\alpha\delta\chi + \chi\delta\chi)\frac{\delta u\delta\delta\chi}{\delta\chi^2}$, ἥτις

ἀναγωγῇ γίνεται $\delta\chi^2 + \chi\delta\delta\chi + \alpha\delta\delta\chi - \delta u^2 = 0$,
ἣς ὀλοκλήρον, ὡς εὐμαρῶς κατανοεῖται, ἔσι τὸ $\chi\delta\chi +$
 $\alpha\delta\chi - u\delta u + \Gamma\delta u = 0$, προσθεμένῃ ἀμετατρέπτῃ τῇ
 $\Gamma\delta u$ τῷ ὀλοκλήρῳ ὁμοταγῆς· ἐπανολοκληρωθεῖσα δὲ
αὕτη ἡ ἐξίσωσις, γίνεται $\frac{1}{2}\chi^2 + \alpha\chi - \frac{1}{2}u^2 + \Gamma u +$
 $\Gamma' = 0$.

318. Ο' ἀποδοθεῖς ἡμῖν κανὼν (298) εἰς ὀλοκλή-
ρωσιν ποσῶν ἀπειροσῶν, πολλάς περιεχόντων τρεπτὰς, ἐφ-
αρμόζεται ταῖς ἀπάσης τάξεως ἀπειροσαῖς ποσότησιν,
ἐκλαμβανομένων τῶν ἀπειροσῶν $\delta\delta\chi$, $\delta\delta u$, $\delta^3\chi$, $\delta^3 u$,

κτλ., ὡς τρεπτῶν παντοίων· προκείτω γὰρ εἰς ὅλοι κλήρωσιν τὸ $\chi^3 \nu^2 \delta \delta \nu + 2\chi^3 \nu \delta \nu^2 + (2\chi^2 \nu + 3\nu^2 \chi^2) \delta \chi \delta \nu + 2\nu^2 \chi \delta \chi^2$, ἐν ἣ τὸ $\delta \chi$ ὑποτίθεται ἀμετάτρεπτον· γενέσθω ἔν πρώτον ὀλοκλήρωσις, ἐκλαμβάνομένη τῆ $\delta \delta \nu$ ὡς μόνου τρεπτῆ· ἔσθαι $\chi^3 \nu^2 \delta \nu$ · εἰλήφθω ἔν τέτε τὰ ἀπειροσά, ἅπερ εἰσι $3\chi^2 \nu^2 \delta \chi \delta \nu + 2\chi^3 \nu \delta \nu^2 + \chi^3 \nu^2 \delta \delta \nu$, ἔσθαι τῆ προτεθείστος ἀφαιρεθέντα, λείπεται $2\chi^2 \nu \delta \chi \delta \nu + 2\nu^2 \chi \delta \chi^2$ · εἰλήφθω ἔν ἔσθαι ταύτης τῆς ποσότητος τὰ ἀπειροσά, ἔσθαι ἀφαιρήσθω τῆ πρώτου καταλοιπὸν τὸ ἀπειροσόν $2\chi^2 \nu \delta \chi \delta \nu + 2\chi^2 \nu^2 \delta \chi$, ἔσθαι ἐπεὶ μηδὲν λείπεται, συναγεται τὸ τῆς προτεθείστος ποσότητος ὀλοκλήρον εἶναι τὸ $\chi^3 \nu^2 \delta \nu + \chi^2 \nu^2 \delta \chi + \Gamma \delta \chi$, προσιδεμένης ἀμετατρέπτου ποσότητος τῆς $\Gamma \delta \chi$, ὁμοταγῆς τῆ $\delta \delta \nu$.

319. Αἱ δὲ ἀπειροσά ἐξισώσεις ὀλοκληροῦνται ὡσ-
αύτως, ὅταν, ὡς προτίθενται, ὡσιν ὀλοκληρώσιμοι· ὅπερ
γνωσθήσεται, εἰ τῆς ὀλοκληρώσεως προχωρήσῃς, ὡς
προεῖρηται, τὸ ἔσθαι κατάλοιπον εἶη μηδέν.

Τῆ δ' ἔσθαι κατάλοιπον μὴ ὄντος μηδέν, ἔσθαι παρὰ
τῆτο συναγαγεῖν δεῖ μὴ εἶναι ὀλοκληρώσιμος τὰς προ-
τεθείστας ἐξισώσεις· ἐπεὶ γὰρ ἡ ἰσότης ἢ κῆσα μετα-
τρέπεται, ἑκατέρου μέλους εἴτε πολλαπλασιαζομένον, εἴτε
διαιρεμένον διὰ τῆς αὐτῆς ποσότητος, δυνατόν εὑρεθῆναι
ποσότητα, ἢ τις, πολλαπλασιάσασα τὴν ἐξίσωσιν, ποιῆι
αὐτὴν ὀλοκληρώσιμον.

Ὁ δ' ἐν γενεῖ ὁ ποιητῆς ἔτος ἀπαιτεῖ, ἡμῖν ἐπὶ τῆ
παρόντος παραιτηθήσεται, ἀποδοθήσεται δὲ μερικώτερόν
τι, ὡς νύξιν τινὰ ἐμποῖῃσαι τῆς τῆτε μετελείσεως, ἄλ-
λως λυσιτελεῖν ἐν ἑκ ὀλίγαις περιπτώσεσι τῶν μαθημα-
τικωτέρων φυσικῶν προβλημάτων· κείσθωσαν ἔν ἐξισώ-
σεις τοιαῖδε $\delta \delta \nu + \alpha \delta \nu \delta \chi + \beta \nu \delta \chi^2 + \chi \delta \chi^2 = 0$, ἢ

$\delta\beta u + \alpha\delta\delta u\delta x + \beta\delta u\delta x^2 + \gamma u\delta x^3 + \chi\delta x^3 = 0$, ἢ ἐν ὁμοίᾳ, $\delta^n u + \alpha\delta^{n-1}u\delta x + \beta\delta^{n-2}u\delta x^2 + \dots + \mu u\delta x^n + \chi\delta x^n = 0$, ἐν αἷς τὸ μὲν δx ὑποτίθεται ἀμετάτρεπτον· οἱ δὲ α, β, γ , κτλ. εἰσὶ συνεργοὶ ἀμετάτρεπτοι, τὸ δὲ χ συνέκθεσις ἠτισῶν τῶν χ . πᾶσαι αὐταὶ αἱ ἐξισώσεις ὁλοκληρώσιμοι γίνονται πολλαπλασιαζόμεναι ἐπὶ ποιητὴν συγκείμενον ἐκ χ , ὃ ἀμετατρέπτων ποσῶν· ὁ δὲ ποιητὴς εὐρίσκεται ἔτω.

Κεῖθω ἐξίσωσις ἡ $\delta\delta u + \alpha\delta u\delta x + \beta u\delta x^2 + \chi\delta x^2 = 0$, ὃ ἀναλυθῆτω ὁ ὅρος $\alpha\delta u\delta x$ εἰς δύο τῆς $\kappa\delta u\delta x$, $(\alpha - \kappa)\delta u\delta x$. ἐκῆν ποριθῆσεται ἡ ἐξίσωσις $\delta\delta u + \kappa\delta u\delta x + (\alpha - \kappa)\delta u\delta x + \beta u\delta x^2 + \chi\delta x^2 = 0$. τὸ δὲ κ ὑποτίθεται ποσὸν ἀμετάτρεπτον ἀδιόριστον· τῇ δὲ ἐξισώσει ἕθενός ἐνδει, ὡς εἶναι ὁλοκληρώσιμον, ἢ πολλαπλασιασθῆναι ἐπὶ ποιητὴν τὸν Π , ὅς ἂν εἴη συνέκθεσις τῶν χ , ὃ ἀμετατρέπτων ποσῶν.

Τύτῃ τεθέντος, ἡ ἐξίσωσις $\Pi\delta\delta u + \Pi\kappa\delta u\delta x + \Pi(\alpha - \kappa)\delta u\delta x + \Pi\beta u\delta x^2 + \Pi\chi\delta x^2 = 0$, ἔσται κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ὁλοκληρώσιμος· γεγραφῆτω ἐν αὐτῇ ἔτω, $\Pi\delta\delta u + \Pi\kappa\delta u\delta x + [\Pi(\alpha - \kappa)\delta u + \Pi\beta u\delta x + \Pi\chi\delta x]\delta x = 0$.

Ἀλλ' ἵν' εἴη ἡ ἐξίσωσις αὕτη ὁλοκληρώσιμος, ἀπαιτεῖται (308) επικρατεῖν τὰς τρεῖς ἐφεξῆς ἐξισώσεις

$$\alpha'. \frac{\delta\Pi}{\delta u} = \frac{\delta(\Pi\kappa\delta x)}{\delta\delta u}$$

$$\beta'. \frac{\delta\Pi}{\delta x} = \frac{\delta[\Pi(\alpha - \kappa)\delta u + \Pi\beta u\delta x + \Pi\chi\delta x]}{\delta\delta u}$$

$$\gamma'. \frac{\delta(\Pi\kappa\delta x)}{\delta x} = \frac{\delta[\Pi(\alpha - \kappa)\delta u + \Pi\beta u\delta x + \Pi\chi\delta x]}{\delta u}$$

ἐκ τούτων τῆς πρώτης ἐξισώσεως προέισι $0 = 0$, ἐπεὶ καὶ ὑπόθεσιν Π καὶ x περιέχουσιν ἔτε u ἔτε du . ἐκ δὲ

τῆς δευτέρας κατὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, $\frac{\delta\Pi}{\delta x} = \Pi(a-x)$.

ἐκ δὲ τῆς τρίτης $\frac{\Pi\delta x + x\delta\Pi}{\delta x} = \Pi\beta$, ἢ μόνον $\frac{x\delta\Pi}{\delta x} =$

$\Pi\beta$, ἐπεὶ τὸ x ὑποτίθεται ποσὸν ἀμετάτρεπτον· ἐξαρυ-
μένως δὲ ἀφ' ἐκάστης τῶνδε τῶν ἐξισώσεων τῆς δυνά-

μεως τῆ $\frac{\delta\Pi}{\Pi}$, ἔσαι $\frac{\delta\Pi}{\Pi} = (a-x)\delta x$, καὶ $\frac{\delta\Pi}{\Pi} = \frac{\beta\delta x}{x}$.

ισχυμένων δὲ τούτων τῶν δυνάμεων, ἔσαι $a-x = \frac{\beta}{x}$, ἢ

$ax - ax + \beta = 0$. δισσαὶ ἄρα δυνάμεις τῆ x προκύ-
ψουσιν ἐκ τῆς δευτεροβαθμίου ταύτης ἐξισώσεως· παρασα-
φεισῶν δὲ τῶνδε τῶν δυνάμεων διὰ μ , μ' ποριωθήσεται

$\frac{\delta\Pi}{\Pi} = \frac{\beta\delta x}{x}$, καὶ ἐπομένως· λογ. $\Pi = \frac{\delta x}{\mu}$, ἢ $\Pi = \frac{\beta x}{\mu}$.

ἢ ἄρα ἐξίσωσις $\Pi\delta du + \kappa\tau\lambda.$ γενήσεται $\delta du \frac{\beta x}{\mu} + \mu\delta u$

$\delta x \frac{\beta x}{\mu} + (a-x)\delta u \frac{\beta x}{\mu} + \beta u \delta x^2 \frac{\beta x}{\mu} + x\delta x^2 \frac{\beta x}{\mu}$
 $= 0$. εἰς δὲ τὴν ταύτης ὀλοκλήρωσιν, ὀλοκληρώσω

πρῶτον (318) ὁ ὅρος $\delta du \frac{\beta x}{\mu}$, ἐκλαμβάνομένως ὡς τρεπτῆ

μόνον τῆ δdu . ἔκων ἔσαι $du \frac{\beta x}{\mu}$. τούτω δὲ τῶν ἀπειροσῶν
ληφθέντων, καὶ ἀπὸ τῆς ἐξισώσεως ἀφαιρεθέντων, κατα-

λείπεται $(\mu + \alpha - \frac{\beta}{\mu} - \mu) \delta\upsilon\delta\chi\epsilon^{\mu} + \beta\upsilon\delta\chi^2\epsilon^{\mu}$

$+ \chi\delta\chi^2\epsilon^{\mu}$ · ἢ δὲ ἐξίσωσις $\kappa\kappa - \alpha\alpha + \beta = 0$, ἣτις

ἔδεν ἐσιν ἄλλ' ἢ $\mu\mu - \alpha\mu + \beta = 0$, δίδωσιν $\alpha - \frac{\beta}{\mu}$

$- \mu = 0$. λείπεται ἄρα πρὸς ὀλοκλήρωσιν ἡ πρώτη

$\mu\delta\upsilon\delta\chi\epsilon^{\mu} + \beta\upsilon\delta\chi^2\epsilon^{\mu} + \chi\delta\chi^2\epsilon^{\mu}$ · εἰλήρωθω ἐν ταύτης τὸ ὀλόκληρον, ἐκλαμβανομένον μόνον τῆ υ ὡς τρεπτῆ· καὶ δὴ ἔσται δεύτερος τῆ ὀλοκλήρου πρῶτο ὄρος

ὁ $\mu\delta\upsilon\delta\chi\epsilon^{\mu}$ · λαμβανομένων οὖν τέττε τῶν ἀπειροσῶν, καὶ ἀφαιρουμένων ἀπὸ τῆ πρώτου καταλοίπει, λείπεται

$\chi\delta\chi^2\epsilon^{\mu}$, οὗ τὸ ὀλόκληρον ἐμφαινέωθω ἐν γένει

διὰ τῆ $\delta\chi\theta$. $\chi\delta\chi\epsilon^{\mu}$, ὅπερ, μόνον μίαν τρεπτὴν περιέχον, ἐξέχεται τῶν κανόνων τῆς τῶν μίας τρεπτῆς περιεκτικῶν ἀπειροσῶν ὀλοκληρώσεως· ἔκῃν τὸ ὀλόκληρον

ἔσιν $\delta\upsilon\epsilon^{\mu} + \mu\delta\upsilon\delta\chi\epsilon^{\mu} + \delta\chi\theta \cdot \chi\delta\chi\epsilon^{\mu} = \Gamma$, ἢ $\delta\upsilon +$

$\mu\delta\upsilon\chi + \delta\chi\epsilon^{\mu} \theta \cdot \chi\delta\chi\epsilon^{\mu} = \Gamma\epsilon^{\mu}$ · ἐπεὶ μέντοι ἕδεις πάρεσι λόγος, δι' ὃν ἄντις χρήσαιο θατέρα δύναμι τῆ κ μᾶλλον, ἢ θατέρα, εἴν χρῆσάμεθα τῆ δευτέρας, ἢν ἐδηλώσαμεν διὰ μ' , ἔξομεν ἔδεν ἦττον $\delta\upsilon +$

$\mu^2 \delta \chi + \delta \chi \epsilon^\mu \quad \text{Ο. Χ} \delta \chi \epsilon^\mu = \Gamma^1 \epsilon^\mu$, εμφανι-
 μένης δια τῆ Γ' τῆς ἐπανηκῆσης τῆ ὀλοκληρώσει, καθ'
 ἣν ὑποτίθεται ἡ καινὴ τῆ κ δύναμις μ', ἀμετατρέπτῃ
 ποσότητος ἰσχυμένων δὲ τῶν δυεῖν τῆ δυ δυνάμεων τῶν
 ἐκ τῶν δυεῖν ἐξισώσεων προκυπτουσῶν, συναχθήσεται τε.

$$\text{ΛΕΙΤΑΤΟΥ } \nu = \frac{\Gamma \epsilon^\mu - \Gamma \epsilon^{\mu'} + \epsilon^\mu \text{Ο.Χ} \delta \chi \epsilon^\mu}{\mu - \mu'}$$

$$\frac{-\epsilon^\mu \text{Ο.Χ} \delta \chi \epsilon^\mu}{\mu - \mu'}$$

320. Εἶδ' εἴη ἡ ἐξίσωσις τριτοβάθμιος, κατὰ τὸν
 αὐτὸν αὐθις ἐκτελεσθήσεται ἡ ὀλοκληρώσις τρόπον.

ΠΡΟΔΕΙΓΜΑ. Ἐὰν ἡ $\delta^3 \nu + \alpha \delta \delta \nu \delta \chi + \beta \delta \nu \delta \chi^2 + \gamma \nu \delta \chi^3 + \chi \delta \chi^3 = 0$, γραφήσεται $\delta^3 \nu + \kappa \delta \delta \nu \delta \chi + (\alpha - \kappa) \delta \delta \nu \delta \chi + \kappa^1 \delta \nu \delta \chi^2 + (\beta - \kappa^1) \delta \nu \delta \chi^2 + \gamma \nu \delta \chi^3 + \chi \delta \chi^3 = 0$, κ ἔ κ' ἀγνώζων μὲν ὄντων, ἀμετατρέπτων μόντοι ὑποθεσείω ἔν, ἵν' ἡ ἐξίσωσις γένοιτο ὀλοκληρώσιμος, δεῖν πολλαπλασιασθῆναι ἐπὶ τὸν ποιητὴν Π, ὅς περιέχει χ ἔ ποσὰ ἀμετάτρεπτα, εἴτ' ἔν ὑποθεσείω ἡ ἐξίσωσις $\Pi \delta^3 \nu + \Pi \kappa \delta \delta \nu \delta \chi + \Pi (\alpha - \kappa) \delta \delta \nu \delta \chi + \Pi \kappa^1 \delta \nu \delta \chi^2 + \Pi (\beta - \kappa^1) \delta \nu \delta \chi^2 + \Pi \gamma \nu \delta \chi^3 + \Pi \chi \delta \chi^3 = 0$ ὀλοκληρώσιμος· μεταμορφωθείσης ἔν τῆς ἐξισώσεως ταύτης εἰς τὴν ἐφεξῆς $\Pi \delta^3 \nu + \Pi \kappa \delta \chi \delta \delta \nu + [\Pi (\alpha - \kappa) \delta \delta \nu + \Pi \kappa^1 \delta \nu \delta \chi] \times \delta \chi + [\Pi (\beta - \kappa^1) \delta \nu \delta \chi + \Pi \gamma \nu \delta \chi^2 + \Pi \chi \delta \chi^2] \delta \chi = 0$, ἡ θέσις, δι' ἣν γίνεται ὀλοκληρώσιμος, δίδωσι (303) ἕξ ἐξισώσεις, αἵτινες διὰ τὰ ὑποθεθέντα ἐπὶ τῶν κ, κ', Π ἀνάγονται

εἰς τρεῖς· ἡ δὲ τελευταία ἐξίσωσις, τρεῖς μὲν πρῶτα δυνάμεις τῆ κ, τρεῖς δὲ συσσίχως τῆ κ', ἢ Π· ἐντεῦθεν δὲ, ὡς ἢ πρότερον, προκύψουσιν ἐξισώσεις τρεῖς δι' υ, χ, δχ, δυ, ἢ δδ· ἀποβαλλομένων ἄρα τῶν δδ, δυ, περιθήσεται ἢ ἐσχάτη τῆ υ δύναμις, περιέχουσα χ καὶ ποσὰ μόνιμα.

321. Ἐντεῦθεν καταφανές, ὅτι χρὴ ποιεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρων τάξεων.

Ἡ αὐτὴ δὲ μέθοδος ἐφαρμοσθεῖσα, κὰν εἴη μείζων ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταβλητῶν ποσοτήτων, μὴ ὑπερβαινοσῶν τὸν πρῶτον βαθμὸν, ἢ μὴ πολλαπλασιαζομένων μὴτ' ἐπ' ἀλλήλας μὴτ' ἐπὶ μηδὲν ἀπειροσὸν τῶν τρεπτῶν τῶνδε, εἰ μὴ εἴη τὸ ὑποτιθέμενον ἀμετάτρεπτον ἀπειροσόν.

ΠΡΟΔΕΙΓΜΑ. Ἐὰν ὡσι δύο ἐξισώσεις αδδ + βδδψ + γδυδχ + εδψδχ + ζυδχ² + θψδχ² + κδχ² = 0, ἢ α'δδ + β'δδψ + γ'δυδχ + ε'δψδχ + ζ'υδχ² + θ'ψδχ² + κ'δχ² = 0· ἀναγέζων ἕν εἰς μίαν μόνην, συναπτομένης τῆς πρώτης τῆ δευτέρας, πολλαπλασιασθεῖσα ἐπὶ συνεργὸν ἀδιόριστον ἢ ἀμετάτρεπτον κ· ἐν δὲ τῇ ὅλη ἐξίσωσει διατετμήσων ὅ,τε τῆ δυ περιεκτικὸς ὅρος ἢ ὁ τῆ δψ εἰς δύο μέρη, ὡσπερ ἀνωτέρω ἐγένετο· τέλος δὲ πολλαπλασιασθέντι ἐπὶ ποιητὴν ὑποτιθέμενον συνέκθεσιν τῆ χ, ἢ ποσῶν μόνιμων.

322. Ὅταν ἐξίσωσις δυεῖν τρεπτῶν περιεκτικὴ ἐλλειπὴς ἢ τῆς ἐτέρας τῶν δυεῖν πεπερασμένων μεταβλητῶν, δυνατόν αὐτὴν ἀναγαγεῖν εἰς ἀπειροσὰ τῆς ἀμέσως ὑπερκειμένης τάξεως, ἰσχυμένω τῆ πρώτῃ ἀπειροσῆ τῆς ἐτέρας τῶν τρεπτῶν τῷ τῆς δευτέρας ἀπειροσῷ, πολλαπλασιασθέντι ἐπὶ καινὸν ποσὸν ἄστατον.

ΠΡΟΔΕΙΓΜΑ. Κείρω πρὸς ὀλοκλήρωσιν τὸ $\frac{\delta\delta\upsilon}{\delta\upsilon}$

$$\sqrt{\left(1 + \frac{\delta\upsilon^2}{\delta\chi^2}\right)} = (\alpha\upsilon + \beta) \delta\chi, \text{ ἔνθα τὸ } \delta\chi \text{ ὑποτίθεται}$$

ἀμετάτρεπτον, ἢτε μεταβλητὴ χ ἄπει· γενέσθω τοί-
νον $\delta\upsilon = \pi\delta\chi$ · ὅθεν ἔσαι $\delta\delta\upsilon = \delta\pi\delta\chi$, ἢ ἐπομένως

$$\frac{\delta\pi}{\pi} \sqrt{1 + \pi\pi} = (\alpha\upsilon + \beta) \cdot \frac{\delta\upsilon}{\pi}, \text{ ἢ } \delta\pi \sqrt{1 + \pi\pi}$$

$= (\alpha\upsilon + \beta) \delta\upsilon$, ἢς τὸ μὲν πρῶτον μέλος ὀλοκληρῆται
γεωμετρικῶς, τὸ δὲ δεύτερον, πῆ μὲν γεωμετρικῶς, πῆ
δὲ λογαριθμικῶς, λογικῶς ἀποκαθισταμένον τῷ $\sqrt{1 + \pi\pi}$
κατὰ τὰ προειρημένα (291).

Καὶ ταῦτα μὲν ἱκανὰ εἰς σοιχείωσιν τῶν ἡμετέρων
νεανίσκων, συνεραιωθέντα ἔκ τε τῶν τῷ Σαυρίῳ, ἢ Βε-
ζυτίῳ, ἢ δὴ ἢ τῷ Λακροῖσι συγγραμμάτων· ὁ δὲ θέλων
ἑαυτὸν ἀπαρτίσαι ἐντε τῷ τῶν ἀπειροσῶν, ἢ τῷ τῶν ὀλο-
κλήρων λογισμῶ, μετιέτω τῆς τε εἰρημένους, καὶ τὸν
Εὐλερον, τὸν Ἀλέμβερτον, ἢ ἄλλους.

Σ Ε Ι Ρ Α

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ

ΤΩΝ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΩΝ.

ΤΗΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΦΥΣΙΚΗΣ.

Εἰσαγωγή.

1. **ΟΡΙΣΜΟΣ.** Ἡ Φυσική, ὡς τὸ ἔτυμον τῆς ὀνόματος δηλοῖ, γνῶσις ἂν εἴη τῆς Φύσεως· ἐπεὶ δὲ ἡ φωνὴ φύσις τὸ συμπλήρωμα πάντων τῶν ἐν τῷ παντὶ ὄντων, ἃ ταῖς ἡμετέραις ὑποπίπτει αἰσθήσεσιν, ἐμφαίνει· αἱ δ' αἰσθήσεις ἡμῶν μόνων ἐξικνεῖνται ἀντιλαβεῖσθαι τῶν ὑλικῶν· ὀρισθεῖν ἂν καταλληλότερον ἢ Φυσική, Ἐπιστήμη τῶν κατὰ τὰ σώματα, εἴτ' ἐν τὴν ὕλην, ἰδιοτήτων. (*)

2. Κοινῆ δὲ διαιρεῖται εἰς τε τὴν ἐν γένει, καὶ εἰς τὴν κατ' εἶδος· κακείνη μὲν ἐστὶν ἡ γνῶσις τῶν ἐπίσης παντὶ σώματι ἐπανηκυσῶν ἰδιοτήτων· ταύτης δὲ ἔργον ἢ τῶν εἰδῶν διαφερόντων σωμάτων ἔρευνα· περὶ τῆς πρώτης ἐν ἡμεῖς ἐνταῦθα, ὅσα ἀποχρῶντα κρίνομεν, προανα-

(*) Ὅρα περὶ τῆτων Εὐγενίς τὰ Ἀρίσκειντα τοῖς Φιλοσόφοις, Σελ. 1 — 7.

κρύτταντες, ἔτι τὰς ταύτη συννάμεις ἐπισημάς ὑποσυνάψαντες, τὰ τῆ κατ' εἶδος προσανήκοντα ἐν τῷ ἑσχάτῳ τόμῳ ἐκθέσθαι ἀποταμιεύσομεν.

Διακριτέον δὲ τὴν Φυσικὴν ἐπισημῆν, τῆς καλυμένης Φυσικῆς Ἴσορίας· αὕτη μὲν γὰρ ἰσορικῶς περὶ τὰ φυσικὰ ὄντα ἀχολεῖται, τὴς κυριωτέρας αὐτῶν χαρακτηῖρας ἀποδιδῶσα, δι' ὧν ἀπ' ἀλλήλων διαζέλλονται· ἐκείνη δὲ τὰς αἰτίας ἐν γένει πολυπραγμανεῖ τῶν κατὰ τὰ σώματα ἰδιοτήτων ἔξ ἁλλοιώσεων· ταύταις δέ τινες ἔτι τρίτην προστιθέασι τὴν καλυμένην Ἴσορίαν τῆς Φύσεως, ἣτις καθόλου περὶ τῶν ἐν τῷ αἰσθητῷ κόσμῳ γενομένων ἁλλοιώσεων πραγματεύεται.

3. Αἱ μὲν ἔν κατὰ τὰ σώματα συμβαίνουσαι ἁλλοιώσεις Φαινόμενα λέγονται, αἱ δὲ ταῦτα πράγνται αἰτίαι, Δυνάμεις· ὅθεν ἡ Φυσικὴ ἀναπτύσσειν λέγεται τὰ φαινόμενα ταῦτα, ἐπειδὰν τὰς, ἐξ ὧν γεγόνασιν, ἀποδῶ δυνάμεις, εἴτ' ἔν αἰτίας· ἐπεὶ δὲ, τὰς αἰτίας καταλέγοντες τῶν φαινομένων, ἐπίτινα τέλος ἀφικνήμεθα, ἣς ἔχ οἶόντε ἄλλην αἰτίαν ἀνευρεῖν, ἐκείνην τῆνικαῦτα ἑσχάτην αἰτίαν ὀνομάζομεν· ἔτις ἐπὶ τῆς ἀντλίας, τῆς μὲν ἐν τῷ σωλῆνι ἀνόδου τῆ ὕδατος αἰτία ἐστὶν ἡ τῆ ἐπικεχυμένη τῷ ὕδατι ἀέρος θλίψις, ταύτης δ' αἰτία ἡ τῆ ἀέρος βαρύτης, εἴτ' ἔν ἡ ἐπὶ τὸ τῆς γῆς κέντρον αὐτῆ φορά, ἣς ἐκ ἔχομεν ἄλλην αἰτίαν ἀποδῆναι· ἐκτὸς γὰρ τῆς τῶν ὀρίων τῆς ἀνθρωπείης γνώσεως· ἡ βαρύτης τοίνυν, ἔξ ὧν τῶν αὐτῶν τῶν δυνάμεων, ἑσχάται λέγονται τῶν φαινομένων αἰτίαι.

4. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐν τῷ αἰσθητῷ κόσμῳ φαινόμενα κατὰ τινὰς ὀρισμένους ἔξ ἀπαρατρέπτους κανόνας συμβαίνειν φιλέσιν, ὡς ἐξ ὀμοίων αἰτιῶν ἐν ὀμοίαις περιπτώσεσιν αἰεὶ ὀμοία γεννᾶσθαι καὶ τὰ ἀποτελέσματα, τὴς κανόνας

τούτους Νόμους φυσικὸς ἐκάλεσαν οἱ Φιλόσοφοι, ὧν ἓκ ἔστιν εἶπειν ὕσον ἀναγκαία καὶ χρήσιμος τοῖς φυσιολογῶσιν ἢ γνῶσις.

5. Διττῶς δὲ ἐν τῇ Φυσικῇ (3) αἱ τῶν φαινομένων αἰτίαι ἀναπτύσσονται, ἀμέλει ἤτοι διὰ πείρας ἢ διὰ λόγου. Πείρα μὲν ἐν λέγεται τὸ ταῖς αἰσθήσεσιν ἀνακαλύπτειν τὰς ἐν τοῖς φυσικοῖς σώμασιν ἐπισυμβαίνουσας ἀλλοιώσεις· τῆτο δὲ ποιῶμεν, ἤτοι ἄνευ τινὸς μεταβολῆς, ὡς ἔχουσι καταστάσεως, εἰδόντες τὰ, περὶ ἃ ἡμῶν ἡ θεωρία, ἢ ἐκόντες μεταβάλλομεν αὐτὰ ἐν διαφόροις περιπτώσεσιν ἐπὶ διαφόρου ἐνεργείας ἐνωθῶντες, ὡς ἐκ ἂν ἰπῆλθον κατ' ἑαυτὰ ἄνευ τῆς παρ' ἡμῶν σιδρομῆς· καλεῖται δ' ἐκεῖνο μὲν παρατήρησις, τῆτο δὲ πείραμα· ὧν γὰρ εἴη κατανόησιν μόνη παρατηρήσει οὐκ ἔστι λαβεῖν, ταῦτα πειράμασιν ἀναπτύσσομεν· αἷς δὲ χρώμεθα εἰς ἐκτέλεσιν τινος πειράματος, ταῦτα ὄργανα λέγονται. Ἀλλὰ μόνη τῇ πείρα ἔδεν ἄντις διανύσειεν, εἰμὴ συλλογισμῶι ἐντεῦθεν συναγῶντο περὶ τῆς φύσεως καὶ τῶν ιδιοτήτων τῶ δια τῆς πείρας ἐξετασθέντος σώματος· ὅθεν ὁ φυσιολογῶν ὀρθῶς βυλόμενος, ἐξ ὧν ἐπειράθητε καὶ παρατετήρηκε, δι' ὀρθῆ λόγου τὰς τῶν σωμάτων ιδιότητες ὀρίζειν καὶ τὰς τῶν φαινομένων αἰτίας ἀνιχνεύειν ὀφείλει.

6. Ἐπειδὴ δὲ πολλάκις ἡμῖν ἓκ ἐφικτὸν πείρα, ἔτε μὴν λόγῳ, φαινομένων τινῶν τὰς αἰτίας ἀποδεῖναι, ἀνάγκη τῆνικαῦτα αἰτίαν τινὰ προῦποθεῖναι, ἐξ ἧς ἂν ἔχοιμεν τὰ παρατηρηθέντα συναγαγεῖν ἀποτελέσματα· καλεῖται δὲ τῆτο ὑπόθεσις, ἀντὶ τῆς ἀληθῆς αἰτίας ἡμῖν συμβάλλουσα· προσήκει δὲ τὰς ὑποθέσεις ταύτας πειράματι τισιν ἢ παρατηρήσεσιν ἐσηριγμένας εἶναι καὶ ἀκαταναγκάστους, καὶ ἔδενὶ τῶν γενικῶν τῆς φύσεως νόμων ἀντιβαί-

νίσας. Ἐξωσαν ἔν ὑπ' ὄψιν οἱ ἐφεξῆς Νευτώνειοι καλούμενοι κανόνες.

7. Α'. Ἐκείνας μόνον ὡς ἀληθεῖς αἰτίαι παραδεκτέον, ὅσαι εἰσὶν ἰκαναὶ καὶ ἀπαραίτητοι εἰς ἀκατανάγκασον, ἀπλευράτην, καὶ εὐληπτοτάτην, φαινομένον τινὸς ἀνάπτυξιν.

Αἱ αἰτίαι δὲ ἀληθεῖς εἰσι, α'. ἐπειδὴν αἰσθητῶς ἐν τῇ φύσει ἀποδεικνύονται, καὶ κατάδηλον ἦ, ὅτι ἐν τῷ παρατηρηθέντι φαινομένῳ αὐταὶ παρ' ἑαυτῶν, τῶν ἄλλων ἀπασῶν αἰτιῶν σαφῶς ἐντεῦθεν ἀποκλειομένων· β'. ἐπειδὴν τὸ φαινόμενον μὴ μόνον κατὰ δυνατόν τρόπον· ἀλλ' ἀριδῆλως ἐντεῦθεν συνάγεται· γ'. ἐπειδὴν ἐν διαφόροις περιπτώσεσιν αἱ αὐταὶ αἰτίαι τ' αὐτὰ παράγουσι φαινόμενα, καὶ δ'. τέλος, ἐὰν, αἰρομένης τῆς αἰτίας, αἴρηται σὺν αὐτῇ καὶ τὸ φαινόμενον.

8. Β'. Τοῖς ὁμογενέσιν ἀποτελέσμασι τὰς αὐτὰς ἀποδοτέον αἰτίας.

Ἐνταῦθα μέντοι προσέχειν δεῖ, μὴ, ταῖς ὁμοίαις διαφόρων φαινομένων περιπτώσεσι πλανηθέντες, τὰς αὐτὰς αὐτοῖς ἀποδώμεν αἰτίας· ἐξ ἴδιον γὰρ πολλάκις τῆ ἐσιώδους τὸ κατὰ συμβεβηκὸς διακρίνειν, τὸ τὴν ὁμοιότητα ταῖς ἑτεροειδέσι φαινομένοις παρέχον.

9. Γ'. Τὰς τῶν σωμάτων ιδιότητας, τὰς μηδεμιᾶς μὲν ἐπιδεκτικὰς μεταβολῆς, αἶψα δὲ τὰς αὐτὰς πᾶσι τοῖς παρ' ἡμῶν βασανιζομένοις σώμασι προσέσας, ὡς κοινὰς πᾶσι τοῖς σώμασιν ιδιότητας ἐκληπτέον.

10. Δ'. Τὰς ἐκ τῶν φαινομένων συναχθείσας θέσεις, καίτοι τινῶν ὑποθέσεων αὐταῖς ἀντιβαίνουσῶν, παραδεκτέον μέντοι ὡς

ἀληθεύς, ἢ ὡς τοῦ ἀληθοῦς ἐγγύς, ἕως, μέχρῃς ἢ ἑτέροις ἐντύχωμεν φαινομένοις, ἢ τοι πρὸς ἐμπέδωσιν αὐτῶν, ἢ πρὸς ἀναίρεσιν, ἐπιτηδεύοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ διαφορᾶς διασήματος, σώματος, καὶ ὕλης.

11. Εἴς τας, σῶμα, καὶ ὕλη, τρία ταῦτα ἀλλήλων εἰσὶ διαφέροντα.

12. Α'. Διάσημα ἄνευ σώματος, ἢ ἄνευ ὕλης, οἷον ἄντις ἐννοήσῃς τὸ πρὸ τῆς δημιουργίας μέρος τῆ ἀκείρου διασήματος, ὡς ἐντετόπισαι, ὅν οἰκῶμεν, ὁ κόσμος ἕκ ἑσιν, ἕτε σῶμα, ἕτε ὕλη.

13. Β'. Παρὰ ταῦτα, τάτε σώματα, καὶ ἡ ὕλη, εἰσὶ κινητὰ, δυνάμενα μεταβῆναι ἀφ' ἐνὸς μέρους τῆ διασήματος εἰς ἕτερον· τὰ μέντοι μέρη τῆς ἐκτάσεως, ἢ καλεῖται τόπος, ἢ διάσημα, εἰσὶν ὡσπερ ἀκίνητα· κίνησις δὲ πραγματικὴ τῶν σωμάτων, ἢ τῆς ὕλης, λέγεται, ἐπειδὴν ταῦτα μέρος τῆ τόπου, ἢ τῆ διασήματος, διατρέχουσι, τῶν τῆ τόπου μερῶν ἀναλλοιώτων ἐν τῇ αὐτῇ αὐτῶν σχετικῇ θέσει μενόντων.

14. Γ'. Τὰ τῆ τόπου μέρη εἰσὶ διαχωρητὰ, ἀκωλύτως δὲ αὐτῶν διιόντων τῶν σωμάτων, ἢ τῆς ὕλης· τὰ δὲ σώματα ἀδιαχώρητά εἰσιν, ἀπεκκλείοντα ἀλλήλα τῆ αὐτῆ χώρη.

15. Δ'. Ἡ ὕλη, ἢ τὸ σῶμα, σύνθετον ὄν, διαίρεσις εἰσὶν ἐπιδεικτικόν· ὅτι τὰ αὐτῆ μέρη εἰσὶ κινητὰ, καὶ